

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 81. Bellum ab Henrico Brunsvicensi Principibus Lutheranis nuntiatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI. ac Camera Imperialis recusatione diximus,
A.C. 1545. *identidem repetimus, & Spirense Decretum*
anni superioris urgemus: de cetero palam
profitemur, quod Wormatiense hoc Decre-
tum in quibus locis a Spirensi dissentit, non
admittamus.

§. LXXXI.

Bellum ab Henrico Brunsvicensi Prin-
cipibus Lutheranis nuntiatum.

Sleid. p. 545. & seq. Sub idem tempus Henricus Brunsvi-
 censis durante Principum Conventu
 Galliarum Regem accessit: cum vero
 inde redux nuntium accepisset, quod
 Fridericus Rifebergus in Saxoniz fini-
 bus pro Angliz Rege peditum copias
 contraheret, ipse hujus occasionis op-
 portunitate usus Francisco I. suavit, pro-
 misitque, facile se hoc agmen dissipatu-
 rum, si pecuniarum suppetiis a Gallis ju-
 varetur. Accepit ergo, ut creditur,
 aliquot aureorum millia, nec tamen Ri-
 febergum a conscribendo milite præ-
 pedire poterat, convertit tamen aurum
 Gallicum in bellum Protestantibus, qui
 Henricum suo Ducatu spoliarunt, infe-
 rendum. Equidem Imperator, cui Du-
 cis bona sequestri nomine tradebantur,
 datis mox literis eundem hortabatur,
 ut legibus rem ageret, ab armis vero
 desisteret, alias autem, si morem gere-
 re recusaret, proscriptionis pœnz ob-
 no-

noxius effet: ast ille has Cæsaris minas flocci habuit, collectisque copiis totus in eo erat, ut ditiones sibi ereptas armorum vi recuperaret: unde Rotterburgum agri Bremensis oppidum contendit, exercitum suum copiis Bremensis Episcopi fratris sui juncturus. Verum Bremensis Senatus quasdam legiones, quæ urbem tuerentur, jam eo præmiserat, ibidemque militem præsidarium inferebat: quocirca Henricus per ditionem Luneburgensem, quem fœde devastabat, iter suum prosequi coactus in suam Provinciam rediit, ubi præprimis Stenbruccum arcem deditione cepit, postea incensis pagis, vicinisque urbibus agros sævum in modum depopulatus est. Denique ad Brunsvicenses, Hanoveranos, Mindenses, Bremenses atque Hamburgenses tubicinem decrevit, qui eisdem nuntiaret, quod confestim de injuriis Duci illatis satisfacerent, atque a conjuratione Smalcaldica (ita fœdus illud appellabat) discederent, sin vero id exequi renuerent, cuncta ferro, flammisque delenda scirent. Postea cum Dux totam Dekelburgii Comitibus Protestantibus fœdere juncti ditionem devastaverat, aliæ quædam copię, scilicet octingenti equites, ac tria pedum millia sese eidem adjunxerunt, unde Henricus his militum suppetiis au-

Sæcul. XVI,
A.C. 1545

Sæcul. XVI A.C. 1545 Ætus Guelpherbytanam arcem, quæ Ducatus sui caput erat, obsedit, populumque in fidem suam jurejurando adegit.

§. LXXXII.

Landgravii expeditio contra Henricum Brunsvicensem.

Sleidan. l. 6. Interea Landgravius septem peditum millia, nec non mille sexcentos equites præter tria cataphractorum signa collegit, ac viginti tribus varii generis tormentis instructus, Northemum usque in Calenbergensem Principatum penetravit, eique Ernestus Brunvicensis Philippi filius, ab Electore Saxone missus, mille equites, & tria peditum millia præter sex millia indigenarum, & duodecim tormenta adduxit, nec minus eisdem in auxilium venerat Mauritius Landgravii Gener, mille equitibus, ac peditum quinque millibus, nec non quibusdam belli tormentis stipatus. Verum Henricus nec expectato quidem istorum adventu mox Guelpherbytanæ arcis, cujus præsidiarii eam fortiter tuebantur, obsidionem solvit, ac inde progressus prope Calfedum castra non nisi unico milliari a Landgravio distita metatus est: Altera autem die nonnullæ Brunsvicensium equitum cohortes propius ad Northemum accesserunt, ac cum Landgravii copiis manus confere-

re